

[Bertel Pedersen.]

fra staten til visse erhvervsvirksomheder, og i 34 år har denne lov under skiftende regeringer fortsat sin nyttige og gavnlige virksomhed ved at skabe nye industri- og håndværksvirksomheder. I 1960 ændredes formen noget; da gik man over til at yde lån eller garantier inden for et beløb af 15 mill. kr. til udvidelse, modernisering og rationalisering. I 1961 forhøjedes rådighedsbeløbet til 25 mill. kr. I 1962 deltes loven, og den ene del om garanti eller lån til eksportskabende industri indgik i egnsudviklingsloven, hvorimod man opretholdt loven om lån til håndværk og mindre industri som selvstændig lov.

Det foreliggende lovforslag følger altså de hidtidige retningslinjer, dog med den forskel, at det nu udelukkende drejer sig om garantier for lån ved industrivirksomheders omstilling til ændrede marked forhold eller ved udvidelse eller rationalisering til og af samfundsnyttig produktion, navnlig sådan, hvortil der er knyttet særlig risiko. Denne lov har for mange virksomheder været en hjælp, der har medvirket til øget produktion og omsætning til gavn for hele samfundet, og ifølge lovforslaget kan statskassen yde garantier for et beløb af 30 mill. kr. med en garantiperiode på indtil 20 år, for maskiner og inventar dog kun 10 år. Administrationen af denne lov foreslås varetaget af det direktorat, der i henhold til forslaget om egnsudviklingsloven bliver oprettet i Jylland.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale også dette lovforslag til vedtagelse.

Kristen Østergaard: Ved de foregående lejligheder, hvor folketinget har behandlet forslag til lov om egnsudvikling, er det altid endt med, at venstre har stemt imod forslagene. Det var naturligvis ikke, fordi venstre er eller var imod foranstaltninger til fremme af udviklingen i de egne af landet, hvor det af forskellige årsager kniber at holde takten i den almindelige udvikling, der har fundet sted. Venstre kan også sige: tværtimod; vi vil gerne medvirke til en sådan udvikling, hvor det er tiltrængt. Men en hovedindvending mod de hidtidige love var, at de omfattede hele landet, og jeg erindrer fra udvalgsbehandlingen i 1962,

da vi behandlede den gældende lov, at der fremkom eksempler på støtte givet efter loven til områder, som ikke havde noget som helst med egnsudviklingsområder at gøre, og der forekom eksempler på støtte til virksomheder, som efter almindelig opfattelse burde have kunnet klare sig selv. Det er klart, at disse eksempler underbyggede vor modstand mod de dele af loven, der havde denne mere altomfattende karakter. Det skal blive interessant under den kommende udvalgsbehandling at få nærmere undersøgt, hvor ofte slige, skal vi sige afskrækkende eksempler er forekommet under administrationen af den gældende lov, altså siden 1962, og det skal glæde mig, om det må konstateres, at slige eksempler ikke kan påvises. Den almindelige vågne kritik over for anvendelsen af loven har måske bidraget til, at den slags belastende anvendelse af den gældende lov ikke har fundet sted.

Det synes, som om det forslag, vi her behandler, imødekommer en del af venstres synspunkter derved, at lovens anvendelse kun skal finde sted til fremme af den industrielle og erhvervsmæssige udvikling i de egne af landet, som virkelig er bag efter det øvrige land i denne udvikling. Det kunne jo have været ønskeligt, at denne hensigt var mere klart udtrykt i selve lovforslaget. Som dette er udformet, beror anvendelsen jo på en administrativ afgørelse, men dette kan der måske ændres ved under udvalgsbehandlingen.

Ændringen af lovens karakter til kun at gælde de områder, der er bagefter, bliver jo yderligere understreget ved meddelelsen om, at hele egnsudviklingsadministrationen plus flere andre beslægtede administrationsområder skal flyttes til Jylland. Jeg vil gerne her ved første behandling så småt afæske handelsministeren et tilsagn om, at man, når nu denne udflytning skal finde sted, så flytter helt ud til åstedet eller hovedåstederne for problemerne og ikke ender med at slå sig ned i et område, der er i en rivende udvikling i forvejen.

Af bemærkningerne fremgår det jo, at den gældende lovs rammemuligheder ikke har været udnyttet. Garantirammen på de 100 mill. kr. årlig er kun udnyttet med gennemsnitlig ca. 40 pct. Det fortolkes som